

sygm.akt. O/OSD/11/2009

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED]
z dnia 29 lipca 2009 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny [REDAKTED] w składzie :

1. Jolanta Styszyńska Przewodniczący
2. Ewa Sołowińska Sędzia sprawozdawca
3. Mirosława Tórz Sędzia

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego przy [REDAKTED]

po rozpatrzeniu zażalenia [REDAKTED] z dnia 29.04.2009 r. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia 14.04.2009 r. sygn.akt. [REDAKTED] postanawia

1. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP [REDAKTED] z dnia 14 kwietnia 2009 r. sygn.akt. [REDAKTED]
2. kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED]

Sędzia OSD

Ewa Sołowińska

Przewodniczący OSD

Jolanta Styszyńska

Sędzia OSD

Mirosława Tórz

Sygn.akt. O/OSD/11/2009

Uzasadnienie

Dnia 14 kwietnia 2009 r. Rzecznik Dyscyplinarny przy OIRP [REDAKTOWANE] wydał postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego ze skargi [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] nie znajdując przesłanek naruszenia przez ww. radcę żadnego przepisu prawnego, ani norm etycznych.

[REDAKTOWANE] na postanowienie to, w terminie wniósł zażalenie z dnia 29 kwietnia 2009 r. zarzucając Rzecznikowi Dyscyplinarnemu brak wnikliwego rozpoznania okoliczności opisanych w skardze z dnia 12 lutego 2009 r., powierzchowną ocenę stawianych zarzutów, w szczególności Skarżący;

- podtrzymał zarzut wyłudzenia przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] nakazu zapłaty obejmującego przedawnione roszczenia o zapłatę,
- podtrzymał zarzut naruszenia przez w/w radcę prawnego etyki zawodowej oraz ogólnoludzkiego pojęcia przyzwoitości, wykorzystania dobrej woli Skarżącego uregulowania zaległości finansowych poprzez sprowokowanie go do podpisania ugody z wierzycielem,
- zarzucił brak życzliwości poprzez podsuniecie papieru do podpisania, który posłużył do wytoczenia powództwa o zapłatę przeciwko niemu oraz przedłużenia terminu wymagalności roszczenia.
- zarzucił pozory zasadności, oraz uzyskanie przez radcę prawnego w pokretny sposób nakazu zapłaty w postępowaniu uproszczonym i niemożliwości wzięcia przez niego udziału w postępowaniu sądowym i skorzystania z prawa obrony z powodu wykonywania pracy zawodowej poza granicami kraju (czynny marynarz).

Nadto według oceny Skarżącego przygotowane przez radcę prawnego powództwo było „poza wszelką moralnością” i etyką zawodową a fakt postępowania przez radcę prawnego zgodnie z procedurą sądową i prawem nie zwolnił radcy prawnego [REDAKTOWANE] z odpowiedzialności zawodowej, zaś jej zachowanie w ocenie Skarżącego było naganne, gdyż nie powinna ona była osobie niezorientowanej podsuwać ugody, ponieważ Skarżący jako dłużnik miał dobrą wolę do spłaty istniejącego zadłużenia. Skarżący wyjaśnił w zażaleniu, że miał dobrą wolę do zapłaty swojego zadłużenia, jednakże nie miał świadomości prawnej, że podpisywana przez niego ugoda przerwie bieg przedawnienia i że podpisana ugoda będzie podstawą wytoczenia powództwa o zapłatę. Skarżący zarzucił Rzecznikowi Dyscyplinarnemu brak zdrowych zmysłów, gdyż według jego oceny nikt nie powinien od Skarżącego wymagać wiedzy prawnej w przedmiocie przedawnienia roszczenia. Stąd też Skarżący zawniósł kontrolę wydanego postanowienia. Na rozprawie w dniu 29.07.2009 r. Skarżący uzupełnił zażalenie składając do akt sprawy pismo, w którym podtrzymał stawiane radcy prawnemu zarzuty, złożył do protokołu stosowne zeznania oraz na wezwanie OSD przedstawił dowody z dokumentów takich jak; wniosek do wierzyciela z dnia 29.01.2002 r. o rozłożenie istniejącego zadłużenia w poborze gazu i o rozłożenie zaległości w poborze gazu na raty, [REDAKTOWANE] z dnia 30.01.2002 r., nakaz zapłaty wydany przez [REDAKTOWANE] z dnia 26.07.2004 r.

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, co następuje :

Przeprowadzone dowody z dokumentów, ustalenia Rzecznika Dyscyplinarnego, oraz wyjaśnienia Skarżącego wskazują, że Skarżący [REDAKTOWANE] wystąpił dnia 29.01.2002 r. z wnioskiem do wierzyciela o rozłożenie zaległości w odbiorze gazu w wysokości 1.352,40 zł na raty po:

- 338,40 zł - do 15.02.2002 r.
- 338,00 zł - do 15.03.2002 r.
- 338,00 zł - do 15.04.2002 r.
- 338,00 zł - do 15.04.2002 r.

Dnia 30.01.2002 r. wierzyciel wystawił mu [REDAKTOWANE] ustalając termin płatności do dnia 12.02.2002 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, że Skarżący nie zawarł z wierzycielem ugody, jednakże jego zeznania naprowadzają na przyjęcie wniosku, że wniosek o rozłożenie na raty Skarżący traktował jako ugodę w tej sprawie. Z oświadczenia Skarżącego złożonego do protokołu na rozprawie w dniu 29.07.2009 r. wynika, że w chwili podpisywania wniosku o rozłożenie na raty Skarżący pierwotnie rozmawiał z dyrektorem reprezentującym wierzyciela, a następnie obsłużony został przez pracowników zakładu. Wśród tych osób nie było radcy prawnego [REDAKTOWANE]. Z oświadczenia radcy prawnego [REDAKTOWANE] złożonego na rozprawie w dniu 29.07.2009 r. wynika, że takich spraw windykacyjnych o zapłatę w poborze gazu było rocznie ok. 4 tysięcy, że jednostkę obsługiwało 2-ch radców prawnych, oraz że nie brali oni udziału w kontaktach z klientami wierzyciela. Radca prawny realizując w imieniu wierzyciela czynności windykacyjne nie zapłaconej przez Skarżącego należności (długu) złożyła dnia 12.02.2004 r. pozew o zapłatę w postępowaniu uproszczonym [REDAKTOWANE]. Dnia 26.07.2004 r. [REDAKTOWANE] wydał nakaz zapłaty. Skarżący odebrał nakaz zapłaty osobiście dnia 03.09.2004 r. wraz z pouczeniem w treści nakazu o prawie złożenia sprzeciwu w terminie 14 dni od dnia otrzymania nakazu. Skarżący nie przebywał wówczas w pracy na morzu, mimo to z prawa tego nie skorzystał. Wprawdzie z wyjaśnień Skarżącego wynika, że zgłosił on się do przewodniczącego sądu, po to, by wyrazić swoją dezaprobatę i oświadczyć sądowi, że powinien z urzędu umorzyć sprawę, jako przedawnioną a nie wydawać nakazu zapłaty, co jest błędem, jednakże został on przez niego pouczony, że Sąd rozpatruje zarzut przedawnienia roszczenia na wniosek zgłoszony w sprzeciwie. Przyczyny nie zgłoszenia sprzeciwu przez Skarżącego są poza ustaleniami tego Sądu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje :

Przedmiotem oceny Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego jest to czy zachowaniu radcy prawnego [REDAKTOWANE] polegającemu na wytoczeniu w imieniu wierzyciela powództwa o zapłatę zarzucić można nienależyte wykonanie czynności zawodowych, naruszenie etyki zawodu radcy prawnego oraz naruszenie prawa, jak również czy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 14.04.2009 r. odmawiające wszczęcia dochodzenia jest uzasadnione. Wytoczenie sprawy sądowej o zapłatę ustalone przez Rzecznika Dyscyplinarnego, oraz nakreślone przez uczestników tego postępowania skarżącego [REDAKTOWANE] i radcę prawnego [REDAKTOWANE] okoliczności podlegają ocenie należytego bądź nienależytego zachowania się radcy prawnego przy wykonywaniu czynności zawodowych. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ocenił czy radca

prawny dysponując takimi dokumentami jak: faktura VAT, i wniosek Skarżącego o rozłożenie na raty mogła wystąpić z pozwem o zapłatę w dacie 12.02.2004 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonując oceny okoliczności i dowodów, co do zasady uznaje za uzasadnione zarówno ustalenia jak i ocenę prawną Rzecznika Dyscyplinarnego ujęte w uzasadnieniu postanowienia, a dotyczące instytucji przedawnienia roszczenia, oraz przekształcenia charakteru tego roszczenia z chwilą przedawnienia w tzw. roszczenie naturalne. Materiał dowodowy w tej sprawie, w szczególności oświadczenia Skarżącego naprowadzają na ustalenie, że pomiędzy wierzycielem a Skarżącym nie była zawarta ugoda sensu stricto, a jedynie Skarżący wystąpił do wierzyciela dnia 29.01.2002 r. z wnioskiem o rozłożenie zadłużenia na raty. Druk wniosku był standardowym formularzem stosowanym przez komórkę windykacyjną w Gazowni. Radca prawny [REDAKTOR] nie brała udziału w tych czynnościach, nie była uczestnikiem żadnych czynności na tym etapie. W czynnościach tych brali udział pracownicy Gazowni, ewentualnie jej dyrektor. Nieuzasadnionym jest więc zarzut podsunięcia przez tego radcę prawnego dokumentu ugody do podpisania, a który to dokument posłużył do wytoczenia powództwa o zapłatę, ani też zarzut zgłoszony w piśmie złożonym na rozprawie w dniu 29.07.2009 r., że radca ten w sposób wyrachowany podsunęła Skarżącemu treść ugody do podpisu, wpisując rzekomą kwotę nieistniejącego zobowiązania. Zarzuty te są nieprawdziwe i nie mają odzwierciedlenia w ustalonym stanie faktycznym.

Dowody z dokumentów jakimi są faktura [REDAKTOR] z dnia 30.01.2002 r. i nakaz zapłaty z dnia 26.07.2002 r. wskazują na to, że termin płatności kwoty 1.352,40 zł ustalony został na dzień 12.02.2002 r., a powództwo o zapłatę wytoczone zostało w pozwie z dnia 12.02.2004 r., a więc w ostatnim dniu okresu przedawnienia, przyjmując 2 letni okres przedawnienia roszczenia o zapłatę dla roszczeń obowiązujących przy sprzedaży gazu. Biorąc pod uwagę termin płatności należności i datę skierowania pozwu należy uznać, za nieuzasadniony zarzut, że radca prawny wytoczyła powództwo o zapłatę należności wynikającej ze sprzedaży gazu po terminie przedawnienia. Niezależnie od tego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego, że wytoczenie powództwa o zapłatę po terminie przedawnienia roszczenia nie jest przewinieniem dyscyplinarnym, ani też naruszeniem prawa. Sam fakt przedawnienia roszczenia nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania, a wierzyciel ma pełne prawo domagać się zapłaty.

Żaden ze zgromadzonych na rozprawie dowodów, czy to z dokumentów, czy z przesłuchania Stron nie daje podstaw do formułowania zarzutów pod adresem radcy prawnego, takich jak zarzut wyłudzenia przez radcę prawnego [REDAKTOR] nakazu zapłaty obejmującego przedawnione roszczenie o zapłatę, zarzut naruszenia przez w/w radcę prawnego etyki zawodowej oraz ogólnoludzkiego pojęcia przyzwoitości.

Postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego odmawiające wszczęcia dochodzenia jest więc uzasadnione, gdyż faktycznie nie można radcy prawnemu [REDAKTOR] zarzucić naruszenia etyki zawodowej, czy naruszenia prawa przy wykonywaniu czynności zawodowych polegających na wytoczeniu powództwa o zapłatę w dacie 12.02.2004 r.

Ponadto Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia przewinienia upłynęły 3 lata. Skarga [REDAKTOR] złożona została do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] dnia 12.02.2009 r. i dotyczy zdarzeń z dnia 29.01.2002 r. zwanego „podsunięcie ugody do podpisu”, oraz z dnia

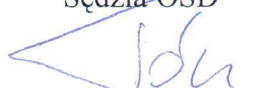
12.02.2004 r. – „wytoczenia przedawnionego powództwa o zapłatę, wyłudzenia nakazu zapłaty”. Z tych też względów wszczęcie jakiegokolwiek postępowania dyscyplinarnego jest niedopuszczalne również z uwagi na normę prawną z art.17 § 1 pkt.6 kpk.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak na wstępie.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie przepisu art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

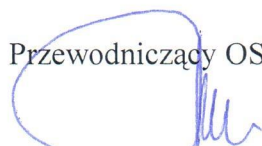
Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.

Sędzia OSD

Mirosława Tórz

Przewodniczący OSD

Jolanta Styszyńska

Sędzia OSD

Ewa Sołowińska